

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 414/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. septembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 9240/2012, sp. zn. Rvp 9241/2012, sp. zn. Rvp 9242/2012, sp. zn. Rvp 9243/2012 a sp. zn. Rvp 10890/2012, sp. zn. Rvp 10891/2012, sp. zn. Rvp 10892/2012 a sp. zn. Rvp 10893/2012 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu Galanta sp. zn. 23 Er 629/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 13 Er 662/2012 z 18. mája 2012, sp. zn. 23 Er 662/2012 zo 17. mája 2012, sp. zn. 23 Er 663/2012 zo 17. mája 2012, sp. zn. SA 4 Er 402/2003 z 20. marca 2012, sp. zn. SA 4 Er 293/2003 z 20. marca 2012, sp. zn. SA 4 Er 92/2003 z 20. marca 2012 a sp. zn. 17 Er 80/2011 zo 14. marca 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 9240/2012, sp. zn. Rvp 9241/2012, sp. zn. Rvp 9242/2012, sp. zn. Rvp 9243/2012, sp. zn. Rvp 10890/2012, sp. zn. Rvp 10891/2012, sp. zn. Rvp 10892/2012 a sp. zn. Rvp 10893/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 414/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. júla 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 9240/2012, sp. zn. Rvp 9241/2012, sp. zn. Rvp 9242/2012 a sp. zn. Rvp 9243/2012 a 25. júla 2012 jej sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 10890/2012, sp. zn. Rvp 10891/2012, sp. zn. Rvp 10892/2012 a sp. zn. Rvp 10893/2012, ktorými namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uzneseniami Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 23 Er 629/2012 z 15. mája 2012, sp. zn. 13 Er 662/2012 z 18. mája 2012, sp. zn. 23 Er 662/2012 zo 17. mája 2012, sp. zn. 23 Er 663/2012 zo 17. mája 2012, sp. zn. SA 4 Er 402/2003 z 20. marca 2012, sp. zn. SA 4 Er 293/2003 z 20. marca 2012, sp. zn. SA 4 Er 92/2003 z 20. marca 2012 a sp. zn. 17 Er 80/2011 zo 14. marca 2012 (ďalej len „napadnuté konania“ alebo „napadnuté uznesenia“).

Sťažovateľka je právnickou osobou poskytujúcou úvery fyzickým osobám, ktorá v konaní pred ústavným súdom namieta porušenie svojich práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu v exekučnom konaní. V tomto konaní vystupovala ako oprávnená osoba a povinnými osobami boli fyzické osoby špecifikované v sťažnostiach.

V predmetných veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora (JUDr. R. K.) o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií.

Sťažovateľka vo svojich sťažnostiach konkrétne uvádza, že okresný súd predmetnými uzneseniami „*ex offio rozhodol o vylúčení sťažovateľa z vykonávania exekúcie*“, čo malo mať za následok porušenie jej označených práv.

V petite sťažností po obširnej právnej argumentácii sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu a aby bol okresný súd zaviazaný zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 9240/2012, sp. zn. Rvp 9241/2012, sp. zn. Rvp 9242/2012, sp. zn. Rvp 9243/2012, sp. zn. Rvp 10890/2012, sp. zn. Rvp 10891/2012, sp. zn. Rvp 10892/2012 a sp. zn. Rvp 10893/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu

a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu v petite sťažností uvedených práv postupom a uzneseniami okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu, ktorými „*ex offio rozhodol o vylúčení sťažovateľa z vykonávania exekúcie*“, čo malo mať za následok porušenie jej označených práv.

Už z tohto konštatovania sťažovateľky, ktoré je zvýraznené v jej sťažnostiach, vyplýva, že dôvody sú prevzaté, resp. totožné, ako v sťažnostiach súdneho exekútora, ktorý bol zamestnancom sťažovateľky a ktorý podal množstvo sťažností ústavnému súdu pre skutočnosť, že bol vylúčený z vykonávania exekúcií.

Ústavný súd po preskúmaní sťažností zistil, že argumenty sťažovateľky sú totožné s jej argumentmi, ktoré použila v stovkách sťažností, ktoré už riešil ústavný súd tak, že ich odmietol ako zjavne neopodstatnené. Sťažovateľka označila len iné rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými malo dôjsť k porušeniu jej označených práv.

Keďže ústavný súd predtým už vo viacerých svojich rozhodnutiach podrobne analyzoval dôvody zjavnej neopodstatnenosti sťažností sťažovateľky v iných senátoch ústavného súdu a tretí senát sa s odôvodnením týchto rozhodnutí plne stotožňuje, nepovažoval za potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je v prípade týchto sťažností sťažovateľky, pretože dôvody odmietnutia sú sťažovateľke dobre známe.

V tomto smere sa tretí senát ústavného súdu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozhodnutiach iných senátov ústavného súdu, napr. sp. zn. II. ÚS 160/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. II. ÚS 178/2012 z 21. júna 2012, sp. zn. I. ÚS 238/2012 zo 16. mája 2012, sp. zn. IV. ÚS 272/2012 z 31. mája 2012, a ďalších rozhodnutiach týkajúcich sa obdobných sťažností sťažovateľky.

Ústavný súd preto jej sťažnosti odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd k tomu zdôrazňuje, že v prípade opakujúcich sa neúplných podaní sťažovateľky (tá dosiaľ podala ústavnému súdu viac ako 6 700 sťažností) je zarážajúce, aby sťažovateľka, právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nerešpektovala zákon o ústavnom súde a predkladala neúplné sťažnosti, ktoré neobsahujú základné náležitosti ustanovené týmto zákonom, hoci bola na túto skutočnosť viackrát upozornená (napr. vo veciach sp. zn. III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 321/2012 a sp. zn. I. ÚS 283/2012 a podobne), pretože ani v tomto prípade sťažovateľka nepredložila napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými bol súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. septembra 2012